

GROOTMOEDER.

„Grootmoeder, is u een kindje geweest?
„Had u een paatje en maatje?”
Vraagt er, geleund tegen Grootmoeders knie,
’t Aardige blondje, klein Daatje.

„Grootmoeder, was u toen net zóoals ik?
„Hield u van spelen en zingen?
„Sprong u graag touwtje en — Grootmoeder, zeg,
„Deed u toen óók stoute dingen?”

Blondjes blauw’ oogjes zien Grootmoeder aan,
’t Hartje, dat klopt vol verlangen,
’t Poezele handje streelt ’t zilvergrijs haar,
Strijkt langs de rimplige wangen.

„Grootmoeder, zeg, was u *heus*ch wel eens stout?”
Vraagt weer het kersroode mondje
Grootmoeder lacht eens en knikt dan van ja
Ziet weer zichzelf als zoo’n blondje.

HERMANNA.
